

* یکی دیگر از منصوبات است، به طوری که هرگاه بخواهیم کسی یا چیزی را مورد خطاب قرار دهیم آن را به صورت منصوب بعد از حرف ندای «یا» قرار می دهیم.

اصل در منادا بر منصوب بودن است، یعنی منادا باید منصوب باشد اما گاهی این حرکت را نمی گیرد. به نمودار زیر توجه کنید:

علم يا الله! يا علي!

مبنى برضم (ومحلاً منصوب):

نكرهى مقصوده: يا تلميذ!

اقسام منادا

مضاف: يا أرحم الراحمين!

منصوب

شبه مضاف: يا رحيماً بالعباد!

هرگاه منادا (یعنی اسمی که بعد از حرف ندا می آید) علم = اسم خاص یا نکره
مقصوده باشد مبنی بر ضمّ و محلاً منصوب خواهد بود:

یا تلمیذُ!

منادای نکره

مقصوده مبنی بر ضم

یا علیُّ!

منادای علم مبنی بر ضم

محلاً منصوب

محلاً منصوب